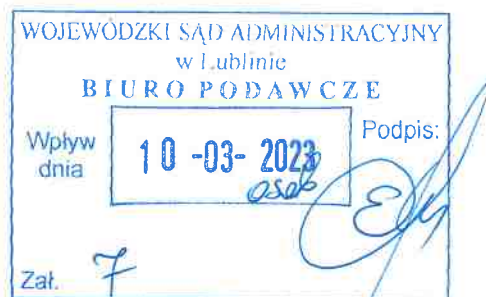

IF-II.0552.6.2019

Lublin, dnia 10 marca 2023 r.

Naczelnny Sąd Administracyjny
ul. Gabriela Piotra Boduena 3/5
00-011 Warszawa

za pośrednictwem:

**Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego
w Lublinie**
ul. M. C. Skłodowskiej 40
20-029 Lublin

Skarżący:
Wojewoda Lubelski
ul. Spokojna 4
20-914 Lublin
reprezentowany przez radcę prawnego
Ewę Cichocką

adres do korespondencji:
Lubelski Urząd Wojewódzki w Lublinie
ul. Spokojna 4
20-914 Lublin

Organ administracji:
Rada Miasta Lublin
pl. Króla Władysława Łokietka 1
20-109 Lublin

sygn. akt: II SA/Lu 821/22

SKARGA KASACYJNA

od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 16 stycznia 2023 r., sygn. akt II SA/Lu 821/22 oddalającego skargę Wojewody Lubelskiego na uchwałę Nr 283/VIII/2019 Rady Miasta Lublin z dnia 1 lipca 2019 r. w sprawie uchwalenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Lublin

Działając w imieniu Wojewody Lubelskiego, na podstawie pełnomocnictwa, które przedkładałam w załączeniu, zaskarżam w całości wyrok Wojewódzkiego Sądu

Administracyjnego w Lublinie z dnia 16 stycznia 2023 r., sygn. akt II SA/Lu 821/22, doręczony wraz z uzasadnieniem w dniu 10 lutego 2023 r.

Na podstawie art. 174 pkt. 1 i pkt. 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r., poz. 259 – dalej: p.p.s.a.) **zaskarżonemu wyrokowi zarzucam:**

1. naruszenie prawa materialnego polegające na błędnej wykładni art. 1 ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503 z późn. zm.) poprzez uznanie, iż Rada Miasta Lublin przyjmując studium należyście wyważyła interes prywatny i interes publiczny;
2. naruszenie przepisów postępowania mających istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 133 § 1 i art. 106 § 3 p.p.s.a., poprzez nieuznanie za dowód złożonych bezpośrednio lub za pośrednictwem Wojewody Lubelskiego do akt sprawy pism mieszkańców Lublina.

Wskazując na powyższe, wnoszę o:

1. uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i wydanie merytorycznego rozstrzygnięcia;
2. zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych;

ewentualnie

1. uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie;
2. zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych;

Nadto, na podstawie art. 176 § 2 w związku z art. 182 § 2 p.p.s.a. zrzekam się rozprawy i wnoszę o rozpoznanie skargi kasacyjnej na posiedzeniu niejawnym.

Uzasadnienie

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie wyrokiem z dnia 16 stycznia 2023 r., sygn. akt II SA/Lu 821/22 oddalił skargę Wojewody Lubelskiego na uchwałę

Nr 283/VIII/2019 Rady Miasta Lublin z dnia 1 lipca 2019 r. w sprawie uchwalenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Lublin w części obejmującej obszar tzw. Górek Czechowskich.

Sąd I instancji orzekał w przedmiotowej sprawie biorąc pod szczególną uwagę wytyczne zawarte w uzasadnieniu wyroków Naczelnego Sądu Administracyjnego z 17 lutego 2021 r., sygn. akt II OSK 977/20 oraz z 24 listopada 2022 r. sygn. akt II OSK 801/22.

Wyrokując w niniejszej sprawie po raz trzeci Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie dokonał oceny zarzutów skargi dotyczących nieustanowienia na terenie Górek Czechowskich formy ochrony przyrody w postaci rezerwatu przyrody i jej wpływu na legalność uchwały, oceny wagi takich wartości jak prawo własności i ład przestrzenny oraz naruszenia przy sporządzaniu Studium wynikającej z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP i art. 1 ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zasady proporcjonalności.

Oddalając skargę Wojewódzki Sąd Administracyjny wskazał, iż *rada miasta ustalając tereny pod zabudowę w należyty sposób dokonała wyważenia interesów publicznego i prywatnego występujących w stosunku do przedmiotowego terenu.*

Rozstrzygnięcie to Sąd poparł w pierwszej kolejności argumentem, iż wniosek właściciela terenu obejmował chęć zabudowy większego obszaru, niż zostało to finalnie wskazane w studium: *W sprawie bezspornym jest, że wniosek właściciela terenu obejmował chęć zabudowy wszystkich 6 wysoczyzn na terenie Górek Czechowskich. Organ planistyczny uwzględnił wniosek ten jedynie w części, bowiem w stosunku do dwóch wysoczyzn w części południowo wschodniej odmówił zabudowy w całości a nadto ograniczył zasięg zabudowy na kolejnych dwóch wysoczyznach, tym samym ewidentnie dając prym postulatowi zwiększenia obszarów zielonych. Organ wyważył zatem interes społeczny i interes wnioskodawcy uwzględniając z jednej strony potrzebę ochrony przyrody z drugiej zaś ochronę prawa własności.*

Kolejno Sąd w uzasadnieniu wyroku podkreślił, iż *zaskarżone studium przewiduje pod zabudowę mniejszy o 8,1 ha teren niż w obowiązującym dla tego obszaru planie, co również wskazuje na uwzględnienie interesu społecznego. Tereny zieleni nie zostały zatem w wyniku studium przekształcone na tereny zabudowy, a tym samym żadna ingerencja w środowisko naturalne gatunków fauny i flory nie wystąpi.*

Końcowo Sąd wskazał, iż *W interesie mieszkańców miasto działało również dążąc do nabycia 75 ha gruntów, gdzie mają powstać zieleńce, parki i boiska, a zatem ogólnodostępne dla mieszkańców miejsca zieleni, sporu, wypoczynku i rekreacji, co byłoby wykluczone w przypadku pozostania gruntu w rękach podmiotu prywatnego. Gmina natomiast poprzez swoje działania będzie miała szansę uchronić teren przed dalszą jego degradacją.*

Z powyższym stanowiskiem nie sposób się zgodzić.

Treść art. 1 ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wskazuje, iż ustalając przeznaczenie terenu lub określając potencjalny sposób zagospodarowania i korzystania z terenu, organ waży interes publiczny i interesy prywatne, w tym zgłaszane w postaci wniosków i uwag, zmierzające do ochrony istniejącego stanu zagospodarowania terenu, jak i zmian w zakresie jego zagospodarowania, a także analizy ekonomiczne, środowiskowe i społeczne.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie rozstrzygając w powyższym zakresie skupił się przede wszystkim na porównaniu ustaleń obowiązującego dla obszaru Górek Czechowskich planu zagospodarowania przestrzennego uchwalonego uchwałą Rady Miasta Lublin z dnia 17 listopada 2005 r. nr 825/XXXV/2005 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Lublin – część III z ustaleniami uchwalonego w 2019 r. studium.

Zgodzić się należy, iż porównanie treści obydwu dokumentów nie wskazuje na przekształcenie terenów zielonych w tereny zabudowy, ponieważ granice obszarów przeznaczonych w studium pod funkcje związane z różnego rodzaju zabudową zawierają się w granicach terenów budowlanych w obowiązującym planie, jednakże dokonana przez Sąd I instancji konkluzja, iż żadna ingerencja w środowisko naturalne gatunków fauny i flory nie wystąpi jest zupełnie nieuprawniona w świetle brzmienia przywołanego wyżej art. 1 ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, który zobowiązuje organ gminy do uwzględnienia przy określeniu potencjalnego sposobu zagospodarowania terenu nie tylko zmian w zakresie zagospodarowania terenu, ale przede wszystkim ochrony istniejącego stanu jego zagospodarowania.

Teren Górek Czechowskich, pomimo przeznaczenia w obowiązującym planie miejscowym pod różne funkcje, w tym m.in. dopuszczające zabudowę kubaturową dotychczas nie został zgodnie z ustaleniami tego planu w całości zainwestowany.

Sąd, porównując obszary i granice terenów inwestycyjnych nie odniósł się jednakże do dokonania oceny wpływu przewidzianych w studium kierunków zagospodarowania terenów (zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna i usługowa) na istniejący na tych obszarach ekosystem.

Skupiając się jedynie na wyliczeniach w zakresie powierzchni terenów inwestycyjnych, Sąd nie odniósł się do istotnej, w ocenie skarżącego, kwestii zmiany dopuszczonego planem zagospodarowania terenów sportowo rekreacyjnych z przeznaczeniem gruntów pod terenowe urządzenia sportowo rekreacyjne z dopuszczeniem obiektów kubaturowych wyłącznie w zakresie obsługi programu podstawowego (teren oznaczony w planie symbolem SR2) na zabudowę wielorodzinną i usługową. Tak istotna zmiana kierunku zagospodarowania, nawet dokonana w granicach tego samego terenu, nie pozostaje bez wpływu zarówno na istniejące na tym terenie środowisko przyrodnicze jak również na uznane przez gminę za warte ochrony tereny sąsiednie zaplanowane do włączenia w Zespół Przyrodniczo Krajobrazowy „Górki Czechowskie”.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w uzasadnieniu wyroku z 16 stycznia 2023 r. przywołuje stanowisko Gminy Lublin, iż (...) *Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie nie podniósł w swojej opinii wadliwości przyjętych rozwiązań dla tego terenu, który nigdy nie był objęty żadną prawną formą obszarową ochrony przyrody jak również stanowisko Naczelnego Sądu Administracyjnego, że z opinii RDOŚ w Lublinie nie wynika aby zabudowa części terenów Górek Czechowskich miała negatywny wpływ na bioróżnorodność miasta w zakresie zmian dotyczących ESOCH.*

Podkreślić należy, iż Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie w opinii z dnia 11 stycznia 2018r. znak WOŚ.410.224.2017.MH jednoznacznie wskazał, iż na negatywny wpływ na bioróżnorodność miasta będą miały te zmiany, które prowadzą do zawężenia ESOCH lub wprowadzenia w jego sąsiedztwie intensywnej zabudowy. W opinii wskazano, iż *W rejonie III najistotniejszym oddziaływaniem na florę i faunę będzie dopuszczenie zabudowy na płaskich*

zachodnich i północnych terenach obszaru byłego poligonu (Górek Czechowskich). Obecnie teren ten pokryty jest zielenią nieurządzoną (niska i średnią) stanowiąca ostoję wielu gatunków zwierząt i bogactwo gatunkowe roślin. Zabudowa płaszczyznowa części tego rejonu spowoduje utratę naturalnego rezerwuaru roślin i zwierząt, co będzie negatywnym oddziaływaniem dla świata przyrody.

W końcowej części opinii RDOŚ podkreślono, iż *Negatywnym oddziaływaniem dla ludności terenów sąsiednich (w tym poza rejonem III) będzie zabudowa części terenu byłego poligonu, służącego obecnie jako miejsce rekreacji codziennej (spacery, wyprowadzania zwierząt domowych, itp.).*

Z powyższego wynika, iż w orzeczeniach sądów administracyjnych wydanych w przedmiotowej sprawie zmarginalizowano opinię organu ochrony przyrody zarówno w zakresie dokonanej przez RDOŚ oceny oddziaływania przyszłego sposobu zagospodarowania Górek Czechowskich na występujące tam gatunki roślin i zwierząt jak również wpływu wprowadzonej zmiany w polityce przestrzennej na mieszkańców terenów sąsiednich.

Interes publiczny mieszkańców Lublina, zarówno tych, którzy składali uwagi do projektu studium, wnosili do organu nadzoru skargi na uchwałę, jak również tych, którzy aktywnie śledzili przebieg toczącego się przed sądami administracyjnymi postępowania w przedmiotowej sprawie, oparty jest na trosce o zachowanie istniejącego na dotychczas niezagospodarowanym terenie Górek ekosystemu i jego szczególnych wartości przyrodniczych. Innymi słowy interes publiczny w przedmiotowej sprawie stanowi dobro wspólne w postaci prawidłowo funkcjonującego środowiska przyrodniczego.

Problematyka ograniczania własności ze względu na ochronę środowiska w kontekście konstytucyjnej zasady zrównoważonego rozwoju jest nierozdzielnie związana z zagadnieniem, w jaki sposób zachować niezbędną równowagę pomiędzy interesem publicznym i prywatnym w zakresie ograniczania prawa własności ze względu na ochronę środowiska.

Sąd I instancji, dowodząc prawidłowego wyważenia interesów właściciela terenu oraz interesu publicznego mieszkańców Lublina w aspekcie walorów środowiskowych terenu wyjaśnia, iż w materiałach planistycznych sprawy brak jest podstaw do ustalenia zakazu zabudowy „na wysoczyznach nie przedstawiających

żadnych istotnych, podlegających ochronie wartości przyrodniczych (najbardziej wartościowe przyrodniczo tereny to suche doliny i zbocza wzniesień oraz wolna od zabudowy część wysoczyzn, które objęte zostały systemem ESOCH) ”.

Podsumowując zaś ustalenia wykorzystanych przy tworzeniu studium opracowania ekofizjograficznego oraz kompleksowej inwentaryzacji i waloryzacji przyrodniczej terenu Górek Czechowskich Sąd wskazuje, iż *Opracowania te wprost wskazują na bogactwo siedliskowe, różnorodność biologiczną i występowanie rzadkich gatunków na spornym terenie co predestynuje go do objęcia powierzchniową formą ochrony przyrody, a propozycja utworzenia obszaru chronionego w formie zespołu przyrodniczo-krajobrazowego skutecznie przyczyni się do zachowania urozmaiconej rzeźby terenu, wąwozów erozyjnych i suchych dolin oraz ochrony siedlisk przyrodniczych. Jednocześnie opracowania te wskazują, że za obszary o najwyższych walorach przyrodniczych uznano jedynie część wierzchowin, zbocza i suche doliny, na których występują zbiorowiska murawowe i łąkowe, gdzie stwierdzono najwięcej gatunków rzadkich, chronionych i zagrożonych wyginięciem. Jednocześnie wskazywano, że nie jest uzasadnione wprowadzanie omawianej formy ochrony przyrody na obszarze wierzchowin, charakteryzujących się małym zróżnicowaniem gatunków chronionych.*

Reasumując, Sąd pierwszej instancji przyjął, iż dopuszczenie zabudowy tej części terenu Górek Czechowskich, która została uznana za pozbawioną szczególnych wartości przyrodniczych czyni zadość oczekiwaniom właściciela terenu wobec zabezpieczenia wartości przyrodniczej pozostałej części obszaru Górek włączonej do systemu ESOCH i projektowanego Zespołu Przyrodniczo-Krajobrazowego.

Interes publiczny mieszkańców Lublina wyraża się nie tylko z trosce o wąwozy i suche doliny ale o konieczność pozostawienia na Górkach terenów otwartych, ważnych dla zapewnienia odpowiednich walorów klimatycznych miasta i funkcjonowania środowiska przyrodniczego.

Dokonana przez Sąd konstatacja w zakresie braku istotnej wartości przyrodniczej wysoczyzn nie wskazuje w opinii skarżącego na dokonanie dokładnej oceny wartości przyrodniczej terenu Górek Czechowskich.

W tym miejscu podkreślić należy, iż Sąd nie podjął żadnej próby weryfikacji przedstawionych przez Gminę informacji w zakresie aktualnej wartości przyrodniczej

spornego terenu, pomimo, iż posiadał wiedzę o sporządzeniu na zlecenie Gminy Lublin Raportu z inwentaryzacji i waloryzacji przyrodniczej wąwozów: nr 13 Górki Czechowskie, nr 26 Lipnik, nr 41-53 Zimne Doły wraz z analizą urbanistyczną, który został podany do publicznej wiadomości w grudniu 2019 r. Ze wskazanego dokumentu jednoznacznie wynika, iż nie tylko na terenach włączonych do ESOCH ale również na obszarach wysoczyzn przeznaczonych w studium pod zabudowę wielorodzinną i usługową stwierdzono występowanie licznych gatunków chronionych roślin i zwierząt oraz siedlisk przyrodniczych. Porównanie wskazanego dokumentu z wykorzystaną przy sporządzaniu projektu studium dokumentacją przyrodniczą pozwoliłoby Sądowi na zweryfikowanie zakresu i aktualności informacji w nich zawartych, zwłaszcza w kontekście twierdzenia o braku wartości przyrodniczej wierzchowin Górek Czechowskich.

Wydane na podstawie art. 49 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2022 r. poz. 916 z późn. zm.) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2022 r. poz. 2380) określa:

- 1) gatunki zwierząt:
 - a) objętych ochroną ścisłą, z wyszczególnieniem gatunków wymagających ochrony czynnej,
 - b) objętych ochroną częściową,
 - c) objętych ochroną częściową, które mogą być pozyskiwane, oraz sposoby ich pozyskiwania,
 - d) wymagających ustalenia stref ochrony ostoi, miejsc rozrodu lub regularnego przebywania;
- 2) właściwe dla poszczególnych gatunków lub grup gatunków zwierząt zakazy i odstępstwa od zakazów;
- 3) sposoby ochrony gatunków, w tym wielkość stref ochrony.

W zał. Nr 1 do wskazanego Rozporządzenia wymienione zostały gatunki zwierząt objętych ochroną ścisłą, z wyszczególnieniem gatunków wymagających ochrony czynnej, w tym m. in. chomik europejski (lp. 43 tabeli).

Informacje o występowaniu na obszarze Górek Czechowskich zarówno chomika europejskiego, jak również innych gatunków chronionych zwierząt i roślin wynikają

nie tylko z inwentaryzacji przyrodniczej terenu, ale przekazywane były również Sądowi I instancji przez mieszkańców Lublina.

Odnosząc się do złożonych bezpośrednio i za pośrednictwem Wojewody Lubelskiego do akt sprawy przez mieszkańców Lublina pism, Sąd I instancji wskazał, że szczegółowo zapoznał się z tymi pismami, jednak nie mógł włączyć ich do akt sprawy w charakterze dowodu lub też stanowiska strony z uwagi na to, że podmioty te nie posiadają statusu strony niniejszego postępowania, a tylko im przysługuje takie uprawnienie.

Rację ma Sąd, że stronami postępowania sądowego zainicjowanego skargą Wojewody na uchwałę rady gminy są wyłącznie Wojewoda jako organ nadzoru oraz właściwy organ gminy. Zdaniem Wojewody Lubelskiego, brak przymiotu strony nie wyklucza jednak uznania pism pochodzących od tych podmiotów za dowód w sprawie, niezależnie od tego, czy pisma te zostały złożone do akt sprawy bezpośrednio do Sądu, czy za pośrednictwem Wojewody Lubelskiego.

Zawarty w art. 133 § 1 p.p.s.a. obowiązek orzekania przez sąd administracyjny na podstawie akt sprawy, nie dotyczy tylko akt administracyjnych zebranych przez organ i przedstawionych Sądowi pierwszej instancji wraz ze skargą, lecz obejmuje również akta sądowe. Orzekanie na podstawie akt sprawy oznacza, że sąd bierze pod uwagę okoliczności, które z akt tych wynikają. Podstawą orzekania przez sąd administracyjny, jest zatem materiał dowodowy zgromadzony przez organ administracji publicznej w toku postępowania przed tym organem oraz przed sądem. Obowiązek ten nie wyłącza w postępowaniu sądowym możliwości przeprowadzenia przez sąd uzupełniającego postępowania dowodowego, czy też wzięcia pod uwagę faktów powszechnie znanych, nawet w przypadku niepowołania się na nie przez strony.

Zgodnie z art. 106 § 3 p.p.s.a. Sąd może z urzędu lub na wniosek stron przeprowadzić dowody uzupełniające z dokumentów, jeżeli jest to niezbędne do wyjaśnienia istotnych wątpliwości i nie spowoduje nadmiernego przedłużenia postępowania w sprawie.

Przedmiotowe pisma stanowią dokumenty prywatne i powinny być uznane za dowód w sprawie, bowiem są one istotne dla ustalenia, czy została zachowana zasada proporcjonalności wynikająca z art. 1 ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu

przestrzennym. Dopuszczenie z urzędu przez Sąd dowodu z tych dokumentów nie spowodowałoby nadmiernego przedłużenia postępowania (dokumenty znajdują się w aktach sprawy), a dowody te są konieczne do wyjaśnienia istotnych wątpliwości, tj. ustalenia, czy została zachowana zasada proporcjonalności wyrażona w art. 1 ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Sąd nie uznając tych pism za dowód w sprawie naruszył art. 133 § 1 i art. 106 § 3 p.p.s.a.

W ocenie skarżącego Sąd I instancji ma obowiązek ocenić, czy zebrany w postępowaniu materiał dowodowy jest pełny, został prawidłowo zebrany i jest wystarczający do ustalenia stanu faktycznego, jaki stan faktyczny sprawy wynika z akt sprawy i czy w świetle istniejącego wówczas stanu prawnego podjęte przez organ rozstrzygnięcie sprawy jest zgodne z obowiązującym prawem.

Posiadanie przez Sąd wiedzy o występowaniu w obszarze przeznaczonym w studium pod zabudowę gatunków objętych czynną ochroną obligowało zatem do wyjaśnienia wskazanej kwestii i ustalenia stanu faktycznego istniejącego w dacie wydania zaskarżonego aktu, zwłaszcza, wobec obowiązywania w dacie uchwalenia studium Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt.

Przedstawione w wyroku z dnia 16 stycznia 2023 r. stanowisko, iż dopuszczenie możliwości zabudowy na wysoczyznach, które w ocenie Sądu, nie przedstawiają żadnych istotnych, podlegających ochronie wartości przyrodniczych, jako wyraz zachowania zasady zrównoważonego rozwoju i zasady proporcjonalności, wskazuje zatem, iż Sąd nie dokonał żadnych czynności mających na celu wyjaśnienie wskazanej kwestii.

Składając w 2019 r. skargę na uchwałę w sprawie uchwalenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Wojewoda Lubelski zwrócił się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie o jednoznaczne rozstrzygnięcie kwestii czy przy uchwalaniu studium dla obszaru Górek Czechowskich nie uchybiono zasadzie proporcjonalności wyrażonej w art. 1 ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

W ocenie organu nadzoru wskazany przepis został naruszony, a Gmina Lublin, opierając się na przysługującym jej władztwie planistycznym i wskazując kierunki zagospodarowania przestrzennego dla obszaru Górek Czechowskich przedłożyła

interes prywatny właściciela terenu ponad interes publiczny wyrażający się w konieczności uwzględnienia wymagań ochrony środowiska na wskazanym terenie, co uzasadniało złożenie skargi w przedmiotowej sprawie.

Wydając wyrok w dniu 16 stycznia 2023 r. Sąd oddalił skargę Wojewody uznając, iż Gmina Lublin nie naruszyła zasady proporcjonalności.

Nie zgadzając się z wydanym wyrokiem wskazuję, iż prawidłowego wyważenia i zastosowania zasady proporcjonalności, wbrew temu co twierdzi Sąd I instancji, w niniejszej sprawie zabrakło.

Przedmiotowa sprawa ma ogromne znaczenie dla mieszkańców Lublina i jest wyrazem ich troski o zachowanie walorów przyrodniczych terenu oraz świadomości o konieczności ochrony środowiska oraz zagrożonych wyginięciem gatunków fauny i flory.

W opinii skarżącego każdy aspekt przedmiotowej sprawy powinien zostać zbadany przez Sąd, tak aby nie było żadnych, najmniejszych nawet wątpliwości w zakresie legalności ustaleń kierunków zagospodarowania przestrzennego dla obszaru Górek Czechowskich w kontekście zasady proporcjonalności.

Zaprezentowana w skardze kasacyjnej argumentacja potwierdza, iż Sąd I instancji w sposób nieprawidłowy dokonał wykładni wskazanych przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a w konsekwencji wadliwie zastosował art. 151 p.p.s.a. oddalając skargę Wojewody na uchwałę Nr 283/VIII/2019.

W tym stanie rzeczy skarga kasacyjna jest w pełni zasadna.

Załączniki:

- 1) 4 odpisy skargi kasacyjnej
- 2) pełnomocnictwo

Radca prawny
Ewa Ulichocka
IS-2622

